

ИЗТОКЪ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ животъ

Редактира комитетъ

Общественикътъ

Нѣкога той бѣше на почетъ, а нѣкъде водачъ — изразъ на колективното съществуване. Съзнателенъ и почтенъ респектъ на уважение сж особености, които характеризиратъ общественика и сж награда за неговия тежъкъ и непоносимъ трудъ. У насъ, обаче, всичко така не върви: нѣма по неблагодарна служба отъ тая на общественика. Следъ като е далъ всичко свое ценно — сърдце, душа и нерви, той винаги завършва и най-благороднитѣ начинания, ако не съ проклятия отъ страна на тѣзи, които трѣбва да му благодарятъ, то съ дѣлничната подигравка на безвкусия зевзекъ отъ кафенето. Причинитѣ за това сж много: нашата българска действителност — слабо развито чувство на общественостъ, духъ на отрицание, липса на дисциплина и търпимостъ. Наистина, покрай тѣзи общи причини, съществуватъ и чисто обективни — че на българската об-

щесвена нива често дебютиратъ общественици дилетанти или груби кариеристи, да не кажа професионалисти за лична облага и користъ. Никой нѣма да отрече, че българската общественостъ се мъчи да скъса съ едно неласкаво минало. Не е тукъ въпросъ за системи на управления, още по-малко за личности и фактори, думата ми е за очибийни и присжщи недъзи на една слаба общественостъ, защото така не може повече да се върви. Много сж темитѣ и рецептитѣ, които могатъ да се поставятъ на тази теза. Малкиятъ въпросъ, обаче, който искамъ да посоча, това е да респектираме службитѣ на другитѣ, особено на обществени а. Това е елементъ и условие за нормаленъ общественъ животъ, съ това се дава реална възможностъ на общественика да изпълни своя дългъ най-добре, това най-после е награда за тежкия неговъ кръстъ.

С. Г.

Благоустройственъ подемъ

По инициативата на Съюза на градоветѣ, предприета е анкета за проучване благоустройственитѣ нужди на по-значителнитѣ градски общини въ страната, въ връзка съ проектиранитѣ измѣнения на общия законъ за благоустройството. Поради това, предвижда се, създаването на единъ допълнителенъ законъ за изработване на градоустройствени планове, за по-големитѣ градове въ Царството, а сжщо така и създаване на нови мѣстни строителни правилници за приложението на градоустройственитѣ планове.

Съюзътъ на градоветѣ въ България учредява специално информационно бюро, което ще служи за размѣна на опитъ между отдѣлнитѣ градски общини и ще дава общи сведения и напътствия относно изработването на всички предварителни технически данни, извършване на необходимитѣ статистически наблюдения, които ще послужатъ за теоретическа и техническа база при изработването на бждешитѣ благоустройствени планове.

За тази целъ пристигна на 9. XII. т. г. въ града ни, на товарениятъ, отъ Съюза на градоветѣ дип. инж. Иванъ Дамяновъ — архитектъ въ градоустройствената служба при столичната община, който пътува изъ страната, за да посети по-големитѣ градове и

проучи тѣхнитѣ конкретни благоустройствени проблеми, настоящи и бждещи нужди.

Въ краткото си пребиваванеархитектъ Дамяновъ констатира:

- 1) че нашия градъ има всички географически, топографически и економически условия, за да се развие въ единъ добре благоустроенъ градъ, който да задоволява всестраннитѣ нужди на жителитѣ си;
- 2) че Сливенъ, разположенъ въ политѣ на романтичнитѣ Сини камъни, съ своя интересенъ теренъ, благоприятни климатически условия, при наличността на редица природни богатства, като минераленъ изворъ и камено-вжгленъ басейнъ въ близкитѣ околности, изобилието на надпочвени и подпочвени води и при неограниченитѣ възможности за едно обширно залесяване на близкитѣ хълмове, може да се развие въ великолепенъ курортно-градински градъ.

Конкретнитѣ мѣроприятия, които трѣбва да се предвидятъ въ общата стопанска политика на общината, за много години напредъ, това сж преди всичко благоустройственитѣ нужди за санитарното оздравяване на града. Въ това направление е необходимо едно правилно разпредѣление на общата структура на града въ неговитѣ застроени незастро-

ни площи. Застроенитъ площи на града по отношение гжстотата на населението, трѣбва да се разпредѣлятъ на съответнитѣ зони: централна зона, търговска частъ съ държав. и общ. учреждения, индустриална зона, жилищна зона и пр. Незастроенитъ площи по отношение правилното разпредѣление на площадитѣ и улицитѣ, паркове, градини, залесени площи (евентуално, залесителенъ поясъ около града), водни площи, мѣста за спортъ, състезания, събори, гробища, овощни и зеленчукови градини, работнически и бѣжански заселища, общински стопанства и пр.

Поради констатацията, че градския ни планъ има голѣми дефекти и че нуждата отъ корекцията му отдавна е почувствувана и не търпи .повече отлагане, налага се общината да вземе незабавно подготовителни мѣрки и извърши предварителната техническа работа, която да даде даннитѣ, за да се почне и извърши корекцията.

Електроинженеръ Н. Шишеджиевъ.

Областната

термо-електрич. централа--Сливенъ

За начина, по който най-съвременно и най-евтино би могло да се извърши електро-снабдяването на областта, заключена между градоветѣ: Сливенъ, Котелъ, Ямболъ, Елхово, Тополовградъ и Н.-Загора се писа вече нѣколко пжти въ „Изтокъ“.

Пожеланията на всички специалисти, сътрудници на „Изтокъ“ бѣха: часъ по-скоро да се разреши този въпросъ, чието разрешение ще допринесе много за рационализирането и създаването на редица мѣроприятия—главниятъ лостъ за стопанския подемъ на единъ градъ.

Най-после, следъ дълго очакване, дойде и разрешението на този тѣй жизненъ въпросъ. Преди нѣколко дни Сливенската електрическа кооп. „х. Димитъръ“ получи съобщение отъ Министерството на благоустройството, че за да може, последното, да вземе становище по въпроса за електроснабдяването на Сливенския районъ, трѣбва да бждатъ представени въ министерството следнитѣ данни, планове и книжа:

- 1). Проектъ за централата, съ означение на мѣстото ѝ, мощността, турбини, парни котли, кондензационна уредба, подвозъ на вжглища, охладителна и питателна вода и електрическа уредба съ разрѣзи на зданието;
- 2). Проектъ за далекопроводи, мотивировка, разрѣзи;
- 3). Рентабилна смѣтка;
- 4). Финансовъ планъ, необходими капитали и намирането имъ;
- 5). Управление на предприятието.

Това съобщение иде да ни покаже, че въпроса въ ми-

Тази подготвителна работа трѣбва да обхване: изработка на разширена, съ включване на цѣлата градска мрѣжа включително и Синитѣ камъни, тахиметрична снимка, която ще послужи за база при реализиране корекцията. Последната да засегне поносимо ревизиране на уличната, и гдето е възможно, на дворищната регулация, разширение чертитѣ на града, предвиждане мѣста за обществени сгради, увеличение площадитѣ, оформяване съществуващитѣ опредѣлени мѣста за детски игрища, стадионъ и пр., квартални залесявания, околоръсенъ залесителенъ поясъ и пр., Всичко това ще тури основата за едно правилно застрояване, което, подкрепено отъ единъ новъ благоустройственъ правилникъ, — ще превърне, безъ каквито и да било сътресения или изразходване на голѣми срѣдства, Сливенъ въ единъ благоустроенъ градъ.

Арх. Ц.

СЖБИНА Д-ръ ДИМИТРОВА
пл. „Х. Димитъръ“ 3
поради отсъствие отъ града нѣма да приема на 18 т. м.

НИКОЛА ХРИСТОВЪ
Полковникъ О. З.
не ще приема посещения на именния си день.

НИКОЛА п. ВАСИЛЕВЪ
тютюнофабрикантъ
нѣма да приема на Никулденъ.

НИКОЛА АРНАУДОВЪ
не приема на именния си день

НИКОЛА МАСЛИНКОВЪ
не приема на именния си день.

НИКОЛА БОЯДЖИЕВЪ
Директоръ Б. Н. Б.
нѣма да приема на именния си день

Никола Г. Карамалаковъ
не приема на именния си день

Котелъ--Сливенъ

Сливенскиятъ градски кметъ г-нъ арх. Козаровъ е отправилъ писмо до г-на Председателя на Котленската културна дружба „Котленски край“ въ София, съ което, следъ като му благодари за сърдечнитѣ поздравии по случай голѣмитѣ сливенски тържества, напомняйки му голѣмитѣ исторически заслуги на двата града и връзкитѣ имъ, апелира къмъ дружбата за взаимнодействие на дултурна и економическа база.

Надѣваме се, че позивътъ на г-на кмета ще бжде посрещнатъ благосклоно отъ „Котленски край“.

В-къ „Изтокъ“ излиза редовно всѣка седмица. Годишния абонаментъ е 60 лв., който може да се изплати на два или три пжпи.

Платете си абонамента.

Рекламирайте чрезъ в-къ „Изтокъ“

Добри Добревъ

Майка ми.

Към стопански подемъ и добруване

Нашето земеделско стопанство днес е в такова болезнено състояние, щото едва диша. Причинитъ за това сж много и отъ различно естество.

Отъ една страна, голъмиятъ коефициентъ на спадане ценитъ на земеделскитъ произведения, сравненъ съ тоя на индустриалнитъ произведения и намаляване до минимумъ доходитъ на земеделското стопанство, а отъ друга, задълженията, съ които е обременено земеделското стопанство, както къмъ държава и община, така и къмъ частни лица, — всичко това допринесе много за обедняването на селскитъ маси подъ предълния минимумъ.

Последниятъ фактъ наложи интервенцията на държавата, която, схващайки необходимостта отъ заздравяване подкпанитъ основи на народното стопанство, напусна доскорашното си поведение на наблюдател.

Направи се намаление на данъчното бреме, опрощаване на глоби и закъснѣли данъци, процентно намаление на задълженията, изкуствено подържане на по-високи и нормирани цени на частъ отъ земеделскитъ произведения, намаление на наемитъ на наети частни и обществени земи, намаление на лихвения процентъ, сключени заеми и пр. Въпрѣки всички тия мѣрки, обаче, стопанското положение на страната си остава все пакъ тежко. Земеделскиятъ стопанинъ продължава да стои съ наведена глава, неговата здрава снага и внушителна фигура продължава да се огъва подъ тормоза на отчаянието и унижението.

Вѣрно е, че е нужна понататъшната и по системна намѣса на държавата, обаче, и крайно време е, да кажемъ на земеделския стопанинъ: „Стига отчаяние и униние!“ Тѣ сж лоши съветници за напредъка на отдълната личностъ и преуспѣването на нацията, за днеш-

нитъ тежки дни за страната е крайно необходимо твоятъ познатъ героизмъ, жилавостъ и издържливостъ, обаче, тоя пътъ — на тежкиятъ позиционенъ стопански фронтъ.

Вдигни високо главата, вгледай се въ земеделскитъ стопани отъ близки и далечни страни, анализирай и опознай твоео стопанство и начертай пътя на обновлението му, като използвашъ онова, което ти дава земеделската наука.

Защото изходътъ отъ днешното тежко положение е въ опознаване изкуството за правилна и разумна организация на земеделското стопанство и производственитъ процеси, целяйки главно намаление до минимумъ разноситъ по производството на продуктитъ и създаване условия за тѣхнитъ пласментъ при най-добри изгоди за производителя.

А за да се постигне това е необходимо следното:

1. Да се проникне нашиятъ земеделски стопанинъ отъ съзнанието и искрено да пригърне широката земеделска просвѣта, за да опознае своя тѣй сложенъ и толкова комплициранъ занаятъ — земеделството съ разнитъ негови разклонения и отрасли;

2. Да разнообрази своето стопанство, като се освободи отъ голъмото еднообразие и въведе по-голѣмъ брой трудоинтензивни и подобрени култури, които ще му дадатъ възможностъ да създаде работа на своята многобройна челядь и получи повече доходи отъ единица работна площъ;

3. Разумна организация на работния и продуктивенъ добитъкъ въ стопанството, съ която ще се намалятъ значително разходитъ по производството и осигурятъ по-голѣми доходи за стопанството;

4. Разумна организация на стопанския дворъ, разположение и изграждане на стопански постройки, съ което ще се спестятъ маса срѣдства и излишенъ трудъ;

5. Доставка само на най-необходимитъ орждия и машини, нуждни за земеделското стопанство;

6. Разумно използване работната площъ, чрезъ правилната, обработка на почвата, разумно торене, редуване на културитъ, борба съ болеститъ и неприятелитъ по културнитъ растения и пр.

Всички тия основни въпроси на земеделското стопанство ще разгледаме въ редици спатии въ в. „Изтокъ“.

Ст. Стефановъ — окол. агрономъ.

За пропагандата на Сливенъ

Въ СОФИЯ — на бул. „Царь Освободителъ“ срещу градинката до Военния клубъ е поставена витринка отъ Сливен. Дружба „Д-ръ Селимински“ — за туристическа пропаганда на Сливенъ и околноститъ му. Идеята е повече отъ сполучлива и трѣбваше отдавна да се осъществи. Обаче, намираме, че сжщата витринка би могла да бжде не въ днешкашнитъ си малки размѣри, а двойно поширока, каквито сж витринкитъ на бургазлии, копривщенци и др. непосредствено поставени до сливенската. По този начинъ ще може да се изложатъ повече и въ по-голѣмъ размѣръ снимки изъ хубавитъ сливенски околности, каквито ги имаме повече, отколкото другитъ градове. Освенъ това, изложенитъ снимки трѣбва да бждатъ добре подбирани, за да постигнатъ целта си. Не е достатъчно да се поставятъ само снимки ить паметника или нѣкакви микроскопични изгледчета, а хубави, ефектни и типични сливенски изгледи, които и по-често да се смѣнятъ, съ характерни зимни и лѣтни моменти отъ сливенския балканъ. За тази културна пропаганда трѣбва да има грижата и сливенската община, икономическото и туристически дружества въ града ни. Не е достатъчно само да се постави началото на една полезна работа, а да се провежда сполучливо и умѣло, до край.

А. провинциаленъ седмиченъ вестникъ.

Продава се въ Варна мѣсто край морето при съседи: генералъ Савовъ и Чапрашиковъ. Справки и споразумѣния чрезъ Г. Гюлмезовъ Сливенъ

Пишущи машини „Олимпия-прогресъ“

срѣденъ моделъ, съ всички новости и преимущества, лека и тиха при работа, по цени крайно конкурентни.

Радио-апарати „БЪЛГАРСКИ КАПРОНИ“

за къси, срѣдни и дълги вълни, по цени отъ 3100 лв. нагоре.

ДЕМОНСТРАЦИЯ ВЪ МАГАЗИНА.

Представителъ Г. ИЛИЕВЪ

МАГАЗИНЪ „РОДИНА“

ТЕЛЕГРАМА!

Море отъ ГАЛОШИ, ШУШОНИ, БОТУШКИ и ПОЛУБОТУШКИ

(Европейски и български)

Най-нови модели ПРЪСНА СТОКА

при ПАН. КАМБУРОВЪ, телефонъ № 51.

4-5

Пушете АРАПЧЕ!

Рекламирайте чрезъ „Изтокъ“ — най-голѣмия

А. провинциаленъ седмиченъ вестникъ.

Двадесетъ и петъ години

(20. XI. 1910 — 20. XI. 1935)

Изминаха се 25 тжжни години, откакто единъ отъ найдостойнитъ синове на човѣчество — Левъ Николаевичъ Толстой, завърши жизнения си пътъ. И както, за да обхванемъ единъ монументъ въ неговата цѣлостъ, трѣбва да се отдалечимъ отъ него — тѣй сжщо трѣбваше да минатъ тѣзи 25 години, скръбта да стане още по-тежка, спомена още по-свиденъ, за да разберемъ, колко голѣмо е дѣлото, свързано съ името на Толстой и да почувствуваме, колко неопценима е загубата, която човѣчеството преживъ въ 1910 г. И наистина, какво бѣше Толстой, или по-вѣрно, какво не бѣше той?

Единъ неподобенъ сърцеведецъ и върховенъ жрецъ на изкуството, който чрезъ магизата на мощното си слово изрази най-съкровениитъ трепети на мистерията, наричана човѣшка душа, съ такава сила и правдивостъ, както това сж правили Омиръ, Данте, Шекспиръ?

Единъ великъ мислителъ, за когото старитъ пѣтица на мисълта се указаха тѣсни и кални и всрѣдъ всеобщо очудване и безброй спънки, начерта нови, свѣтли пѣтица за жадуванитъ отъ страдащето човѣчество хоризонти къмъ

Красотата, Истината и Доброто?

Единъ пророкъ, чието мощно слово за новъ, радостенъ, слънчевъ животъ, съ повече простота, сърдечностъ и любовъ, за повече християнство въ живота и повече животъ въ християнството, надхвърли необятната руска степъ и развалнува човѣшкото сърдце по всички земни меридиани и паралели?

Или единъ свѣтълъ фаръ, издигнатъ високо надъ мрака въ живота, чиито живителни лъчи показватъ спасителния брѣгъ?

Не. Левъ Николаевичъ Толстой бѣше безкрайно по-великъ, по-мощенъ отъ тази дивна хармония на човѣшки добродетели и заложби, които сждбата тѣй щедро изсипа въ неговата душа, безкрайна, като руската земя и чиста, като кавказкитъ ручей!

Не. Толстой е нѣщо неизразимо, както е неизразимо великолепие на звѣздната руска нощъ или красотата на родната майка — Волга — нѣщо, предъ което неволно чувствувате благоговение и молитвенъ трепетъ.

Може-би — единствено този негласенъ трауръ, който обвивъ болка душитъ на хората отъ всички континенти на зе-

мята, може би, само дълбокото чувство на всеобщото преклонение, което сведи главитъ и на неговитъ врагове — когато медната жица предаде краткитъ слова — Толстой умрѣ, разкриха, какво бѣ Толстой и колко скъпа бѣ загубата! Ако съ право е казано, че природата е създала Микелъ Анжело само да види въ неговото творчество, като въ огледало, своята красота, то защо да не сж вѣрни думитъ на знаменития руски писателъ — Мережковски, ако обитателитъ на другитъ свѣтове биха попитали нашия вѣкъ: „Кой си ти“, той би могълъ да отговори, като посочи Толстой — „Ето ме!“

Носителъ на една висша духовна наследственостъ, Толстой, следъ като изживѣ нравствения кризисъ и напусна суетния и клюкарски животъ на литературнитъ салони, за да трѣгне босъ, гологлавъ следъ селското рало — напрегна всички сили на своя бездъненъ умъ, сърце, почти детско по чистота, и воля, жадна за добротворство, за да служи на истината. Но въ какво се състои тази истина, за която той пише въ увода на „Моята вѣра“: „Азъ вѣрвамъ, че моя животъ, моятъ разумъ, моята свѣтлина ми е дадена изключително, за да освѣтлявамъ хората. Азъ вѣрвамъ, че моео познание на истината е единъ талантъ, който ми е даденъ, само за тая целъ. Азъ вѣрвамъ, че

едничката смисълъ на моя животъ е да живѣя съ тая свѣтлина, която е въ менъ, и да я държа високо предъ хората, за да я виджатъ!“ Тя е тѣй проста, ясна, както може да бжде истината, която изразява основния законъ на живота. А този законъ е: „Обичайте се, стремете се къмъ свършенство, бждете добри творци и живѣйте въ миръ т. е. това, което сж проповядвали всички мъдрци на всички народи и всички времена“.

На тази единствена истина Толстой служи съ всички срѣдства. Тя го превърна въ око, което търсѣше страданияето, за да цѣлуе ранитъ, въ ухо, което се вслушваше въ воплитъ на всички онеправдани, приизени, страдащи, за да ги утеши въ своитъ прегръдки, въ уста, която силно изобличаваше лъжитъ, заблудитъ, които сковаватъ истинския животъ. Изкуство, наука, религия философия, възпитание само тогава сж истински, когато служатъ на тази истина, т. е. когато правятъ хората по-добри, по-свършенни, а живота по-радостенъ, по-слънчевъ. Прочетете „Ана Каренина“ или „Що е изкуство“, „Война и Миръ“ или „Въ какво е моята вѣра“, „Крайцерава Соната“ или неговитъ педагогически статии, за да почувствувате въ тѣзи прекрасни страници неугасимата жажда къмъ истината, любовта, къмъ човѣка, за да обикнете Толстой за винаги,

даже и тогава, когато неговитъ схващания по единъ или другъ въпросъ не хармониратъ съ Вашитъ.

Но любовта иска не толкова думи, колкото дѣла — само чрезъ тѣхъ тя истински разкрива себе си и само чрезъ тѣхъ тя крепне и живѣе! Цѣлото творчество на Толстой бѣ мисълъ, станала слово, живота му — мисълъ превърнала се въ дѣло. Вникнете въ този животъ, за да бждете поразени отъ тази дивна симфония между мислитъ и дѣлата. Каква безкрайна доброта, какво възвишено благородство, колко много любовъ и човѣчностъ излъчва отъ себе си личността на Толстой.

Ако заради неговото творчество обикнете писателя у него — то неговия пъкъ животъ непременно ще ви направи да благоговѣете предъ човѣка въ него и да се почувствувате щастливи, че сте били съвременникъ на този великъ апостолъ на любовта между хората.

Но ние, българитъ, можемъ не само да бждемъ щастливи, но и духовно горди, защото Толстой възнамѣряваше последнитъ дни отъ живота си да ги прекара между насъ — да умре въ България, която той познаваше и обичаше!

Поклонъ предъ свѣтлата паметъ на Толстой!

Н. Бербаатовъ
гимназиаленъ учителъ

КУЛТУРЕНЪ ЖИВОТЪ

Михаилъ Кюпевъ въ Народната опера

Наредъ съ голѣмитѣ имена, които Сливенъ дава въ областта на българската наука и политика, стоятъ имената и на редица негови синове, отдале се на служба на родната култура и изкуство.

Въ областта на оперното изкуство и специално за Народната опера, Сливенъ даде Стоянъ Михайловъ — нейния създател, даде Стефанъ Македонски — живата нейна хронология, днесъ той дава Михаилъ Кюпевъ, чието име далече вече прескочи скромнитѣ български предѣли. Близко два месеца Кюпевъ е въ Родината си, гостъ на операта ни, събиращъ възхищението на публиката и одобрението на критиката.

Вѣренъ изразъ на чувството, съ което посрѣщатъ столичани гостуването на Кюпева, дава следния отзивъ, който съ удовольствие заемаме отъ последния брой на „Утре“.

„Въ Италия името на нашия сънародникъ Кюпевъ се реди наредъ съ имената на най-голѣмитѣ италиански и свѣтлови пѣвци, като Джили, Пертели, Скипа, Галефи и др., а голѣмитѣ италиански вестници, чрезъ своитѣ музикални критици, отдѣлятъ широко мѣсто и изтъкватъ изключителнитѣ гласови и артистични данни на Кюпева, като артист и пѣвецъ.“

Гласътъ на Кюпева догонва изключителни данни, притежава ценности, които задоволяватъ и най-взискателната публика. Широко обемъ, изравнени и плътни тонове въ всички регистри, прекрасни височини, положително плътни низини и единъ великолепенъ

топъл тембъръ. Извънредно трудната роля на Мефистофелъ въ „Фаустъ“, Кюпевъ, за пръвъ пѣтъ у насъ, изнесе тъй, както би трѣбвало да бжде изнесена“.

ЧЕТИВО ЗА МАЛКИТѢ

За децата, отъ 7 — 9 годишна възраст, отлично четиво предлага книгоиздателство „Хемусъ“, въ редица малки, красиво подвързани и украсени съ цвѣтни и черни илюстрации, книжки, които излъзоха, като номера на малката библиотека „ВЕСЕЛУШКА“. Тукъ сж: четиритѣ книжки за подвизитѣ на Патиланцитѣ, Косе-Босе, Кума-Лиса, Кумчо-Вълчо, Баба Меца, Заю-Баю, Ежко-Бъжко — всички отъ Ранъ Босилекъ. Тукъ сж и приказнитѣ на Елинъ Пелинъ, събрани въ книжкитѣ: Царъ Шишко, Три баби, Дѣдовата ржаквичка и Сватбата на Червенушко. Името на библиотеката подсказва и характера на книжкитѣ. Отъ страницитѣ на всички книжки идва здравъ смѣхъ, непринуденъ хуморъ. А здравиятъ смѣхъ, хуморътъ има огромно възпитателно значение. Той облагородява детската душа, предразполага къмъ искренност, затвърдява волята за животъ, за борба, укрепява чувството на жизнелюбие.

Книжкитѣ отъ библиотека „Веселушка“ сж, като сж по-ценна огърлица, която би правила честъ на всѣка културна страна. Ние препоръчваме библиотеката, като здрава духовна храна за нашитѣ деца. П. Д.

Децата — великъ и страшенъ дългъ. ДОСТОЕВСКИ.

Младежки ентузиазъмъ и родителска апатия

Всѣка година презъ течението на учебното време, въ салона „Зора“, ученическитѣ дружества при гимназиитѣ изнасятъ утра.

Какво сж тѣзи дружества и тѣхнитѣ празници — утра? Това изглежда малко, не, а никакъ не интересува родителитѣ и гражданитѣ.

Често се говори за различни прояви на сегашната младежъ, по специално учащата се, но най-вече, когато тѣ сж попаднали подъ ударитѣ на жестоко отрицание. Като че ли, тогава съ най-голѣмо удоволствие се нахвърляме на младежта и ругаемъ, за да изтъкнемъ нѣкакви добродетели на по-старитѣ поколения.

Но ето прояви, въ които ученицитѣ влагатъ и показватъ себе си и то безъ остатъкъ. Тази имъ дейностъ ги сочи като бждещи творци въ обществения животъ.

Ученическитѣ стенографски дружества получаха кръщенieto си въ Сливенъ. Тукъ се хвърли първата искра на това движение и то въ време, когато никой отъ вънъ (училището) и не помисляше за това.

Ученици, научили за новъ начинъ на бързо писане, заинтересуватъ се, почватъ да се събиратъ сами, да се учатъ единъ-другъ, и така полагатъ основитѣ на първото ученическо стенографско дружество.

Миналата седмица то изнесе свое утро въ сал. „Зора“. Публиката имъ бѣ все млади хора, ученички и ученици.

Красиво и отраднo е, че младежитѣ се увличатъ отъ полезни и ценни, за самитѣ

тѣхъ, преди всичко, движения. А едва ли ще има нѣкой, който да отрече значението на едно дружество, въ което има самообразование, създаване на обществено и другарство.

Гражданството, което величае „златната младежъ“, ако би могла да севмъкне нѣкъде за допълнение на нѣчки смѣтки, при такива случаи стои на страни и, като че ли не забелязва, какво вършатъ тѣзи млади хора. А тѣ заслужаватъ малко повече внимание, съ което ще се насърчатъ благороднитѣ имъ прояви.

Утрото съ добре подбранитѣ си номера, при ценното съдействие на г. М. Тодоровъ и г-ца Ц. Тинева, бѣ изнесено повече отъ добре. Стенографската демонстрация и декламациитѣ бѣха добре подбрани и изпълнени.

Наредена бѣ и стенографска изложба, която приятно гали погледа и падеказва за възможноститѣ и постиженията въ редоветѣ на младитѣ стенографи.

Бащи и майки, интересувайте се повече и насърчвайте благородното, ценното въ душитѣ на вашитѣ деца. То е на лице, но често е заглушавано отъ странични влияния. Култивирайте доброто, за да не се проявява злото.

Ив. Жечевъ
гимназиаленъ учителъ.

Чехкитѣ за Сливенъ

Пражкитѣ учителски дамски хоръ въ едно писмо до г-жа М. Трънка пише следното: „Въ едно отъ последнитѣ си заседания, хорътъ се занима

съ успѣшното свое турне въ България, спомнихме си съ ентузиазъмъ за гр. Сливенъ, кждето прекарахме много радостни моменти.“

Увѣряваме Ви, че ценимъ симпатичнитѣ и ценни критики на специалиститѣ и сливенскитѣ граждани и при това неможемъ да забравимъ и сливенската младежъ, която въ такова голѣмо мнозинство и въ крайно неблагоприятно време, дойде да ни приветствава.

Желали бихме, щото споменътъ за чехската пѣсенъ да остане въ тѣхнитѣ сърдца за винаги и да създаде отъ тѣхъ вѣрни славянски братя и сестри.

Ако можете, изкажете, уважаема колежко, нашата сърдечна благодарностъ и горещи поздравни на всички сливенци, за всички незабравими моменти, преживѣни между тѣхъ“.

КИНО „ЗОРА“
Понедѣлникъ, вторн., срѣда
ПРИКЛЮЧЕНИЯТА
ВЪ ЛИДО ВЕНЕЦИЯ.

Петъкъ, сжбота, недѣля
ГОСПОДИНЪТЪ
ТЪРСИ КВАРТИРА.

Народенъ университетъ
Вторникъ
Паметници въ старобългарското изкуство — съ свѣтливи картини.

отъ Т. Ангъзовъ, гимн. у-лъ
Петъкъ
Сжщо — Продължение.

Кино „Х. Димитъръ“
Понедѣлникъ, вторн., срѣда
ЛЮБОВЪ, СМЪРТЪ
И САТАНА.

Четв., петъкъ, сжб., недѣля
БАРКАРОЛА.

ПРИ ХОРАТА НА ИЗКУСТВОТО.

На беседа съ Христина Морфова

На една отъ крайнитѣ улици на Клуцохоръ никой въ тази влажна и мрачна декемврийска нощъ не можеше да подозира, че сж се приютили, за малка почивка, две европейски знаменитости, десеткитѣ години вече атакувани отъ фамозното внимание на цивилизования свѣтъ. Тамъ — подъ блѣсъка на лампониитѣ и фалша, тукъ — въ топлия здрачъ на българската задущевностъ и скромностъ. Още презъ прозорчето на малката „всѣкидневна“ се очъртахъ веселитѣ образи на гостенкитѣ, между тѣхъ сериозниятъ и винаги сърдоточенъ видъ на младия хазаинъ — художникъ, а на преденъ планъ — бѣловласитѣ профили на старитѣ хазаи — група, достойна за проникновеното око на художника — хазаинъ, който, ако можеше да надникне отъ вънъ, не би пропусналъ сполучливата находка на единъ битовъ сюжетъ, съ толкова много елементи за образъ и изразъ.

Хубавиятъ случай за интереса ми, изобщо, къмъ хората на голѣмото творчество, проникновение и велико чувство, въ дадения моментъ — къмъ носителкитѣ на най-възторженя чаръ на душата — бѣше олесненъ отъ непринуденото държане на цѣлата компания.

Любимиятъ маниеръ на разглезени отъ внимание и комплименти артисти тукъ го нѣмаше. Високото положение

на гостенкитѣ бѣше много естествено изравнено съ интимната и топла срѣда на единъ чисто български домъ.

— Преди всичко, да почнемъ въ известенъ редъ нашето опознаване. Знаете ли кое най-много интересува вашитѣ сънародници почитатели, уважаема г-жо?

— Напримѣръ?!

— Вашето мѣсторожение, ако щете — произходъ, възходъ и пр.

— Азъ съмъ старозагорченка, а Лидонка — чехкиня — провинциалистка.

— А какъ се намѣрихте?

— Това е интересно, защото тази ни първа срѣца опредѣли и моята кариера. Тя стана въ Прага. Лидонка бѣше студентка въ консерваторията, а азъ бѣхъ постъпила въ стопанско училище.

— Стопанка?!... Чудно! А нѣкой отъ вашитѣ не познаваше ли гласа ви?

— Познавахъ ме, но братъ ми не даваше да се издама за музик. — артистично поприще. А случи се така, че попаднахъ на квартира въ стаята на Лидонка. Отначало се гледахме недовѣрливо, дори и малко враждебно, но скоро си свикнахме като истински сестри. Разпредѣляхме и услугитѣ си. Лидонка ме откри и препоръча на баща си — провинциаленъ учителъ и много музикаленъ човѣкъ.

Той ме посъветва да вземамъ

частни уроци по музика (пѣние) и ме обикна, като дъщеря. Следъ година баща ми се помина и останахъ въ невъзможностъ да продължа. Лидонка, обаче, ме задържа, а благодарниятъ ъ баща пое, за менъ, всички грижи. Лидонка завърши и стана професорка въ сжщата консерватория. Когато следъ година — две и азъ се приготвихъ за концертно турне, тя напусна сигурната си кариера, за да бждемъ и до днешенъ наедно. ... Достатъчно ли ви е това?

— Благодаря! Разбрахме се по начало. Сега нѣщо за впечатленията ви отъ Сливенъ.

— Отъ околността, искате да кажете, нали? А то за другото, — нека не разваляме настроението си поне въ този моментъ.

— Добре, тогава на по-благодарната за васъ тема.

— Знаете ли? ходихме на мѣнастирчето Св. Георги. Тамъ горе — на Бармукъ. За наше щастие, точно при залѣзъ на слънцето, небето, на западъ се проясни и ние бѣхме свидетели на една оранжева и виолетова феерия, която залъ съ нѣкаква фантастика върховетѣ и скалитѣ на хубавия Балканъ.

— Сега ясно ли ви става, защо нашия градъ, ражда и отглежда толкова добри художници?

— Наистина, много интересна околностъ! Хоризонтъ, съ толкова разнообразни контури и такива капризни линии, рѣдко съмъ виждала. Всичко туй съзерцавано, — защото момента бѣше само за съзерцание, — отъ височината на Бармукъ, всрѣдъ дѣхътъ на бороветѣ, е не само красиво, но и затрог-

ваще. Подъ насъ — градътъ, далече тамъ на югъ — синева, мракъ, мекъ хладъ и здрачъ, а надъ всичко туй — планина, скали и багри... Незнамъ нашия художникъ какъ би го нарекълъ.

— Съ една дума — красота! обади се и художникътъ, който по това време следѣше съ удоволствие нашата заинтересованостъ около негови теми.

— И то: Чудна красота! — съ артистиченъ маниеръ потвърди и Прокопова. — Особено съмъ доволенъ, че и вие — хората на голѣмата култура

можете да ни завидите на едно кѣтче отъ нашия примитивъ — природата и на нейнитѣ сеанси съ слънцето. Смѣтамъ, че и само това да ви останѣше отъ Сливена, той заслужава и бждещето ваше внимание. Тогава, ние, които добре схващаме болката ви отъ нашето случайно, не въ реда на нѣщата, опущение, ще ви се отсраимъ стократно. Нѣщо по-вече — желанието ни е да ви изведемъ тамъ горепотвърховетѣ, кждето небето е симфония, а просторитѣ — тържествена пѣсенъ!

— Да, точно така. И, въпрѣки всичко, азъ ви обещавамъ, че въ името на нашата бждаща програма, не ще пропуснемъ съзнателно и този интересенъ градъ.

— Вашата програма? Мога ли да я зная?

— Много просто: искаме да останемъ известень редъ и плановѣрностъ въ нашата културно-демонстративна работа, като предприемаме всѣка година, въ известенъ периодъ, по едно музикално турне изъ страната.

— Значи — да установите известна традиция, Великолепно намѣрение, което ще превъзпита интереса ни къмъ културнитѣ прояви отъ голѣмо естество и ще премахне капризния случай, на който и артисти отъ вашия рангъ могатъ да бждатъ изложени.

— Съ това ние ще изпълнимъ и последния нашъ дългъ къмъ широкитѣ маси, за да завършимъ земното си битие съ голѣмото съзнание, че сме всестранно служили и на своя народъ. Ние и двама обичаме непосредствеността въ най-обикновения смисълъ. И нека лично за себе си да си признаемъ — приятно ми е бохемството, но не като маниеръ или превратно понятие, а като обикновено, чистосърдечно и простодушно отношение къмъ нѣщата. И затуй: навсѣкжде кждето сме ходили — отъ София, та чакъ до Лондонъ и Москва — ние сме избѣгвали блѣсъка и фалша и винаги сме се чувствували въ себе си само при такава топла и скромна обстановка като настоящата. Тя повече ангажира дълбочинитѣ на душата и пулса на сърцето. Въ нея, съ моята другарка Лидонка, ние намираме она мистицизъмъ, който ни е необходимъ за нашата непрестанна, отговорна и любима работа. Безъ мистично чувство, безъ благовѣние нѣма истинско изкуство. Само така се събужда за подвигъ великата непосредственостъ.

В. Димитровъ.

Единъ човѣкъ съ убеждение е много по-силенъ, отколкото 1000 души, които иматъ само интересъ. МИЛЪ.

ХРОНИКА

В-къ „ИЗТОКЪ“ се печата във печ. „ТРУДЪ“. Годишният абонамент е 60 лв., който може да се внесе на два пжти. Всички суми, абонаментъ, такси за обявления и реклами се предават на инкасаторитъ Георги Сергеевъ и Тодоръ Консуловъ.

Дружествата, организациитъ, сдружения и пр., които желаятъ да хроникиратъ своята дейност да изпращатъ тия хроники въ печатн. „ТРУДЪ“ на площадъ „х. Димитъръ“.

Усилено се изготвя общинския бюджетъ.

Изпратено е заявление за откриване процедурата по образуването на воденъ синдикатъ въ Сливенъ.

Сондата работи усилено и успѣшно. Въ сжщото време ще се направи и прокопаване съ ширина 2.5 метра, — дължина 30—40 м. съ цель да се намѣри най-големата подпочвена вода, която ще бжде баражирана.

Изготвенитъ проекти отъ техн. отдѣление за преустройство на Минералнитъ бани сж изпратени въ М-вото на Благоустройството за подобрение, следъ което още презъ тази зима ще започне работата.

Общ. съветъ е одобрилъ протокола за ибиране мѣсто за клиницата. Възложено е на техн. отдѣление да изработи програмата и плановетъ.

Сжщо общ. съветъ се е съгласил да ревизира общия ситуационенъ планъ на Сливенскитъ минерални бани, къмъ който се е включилъ и острова (адата) на Тунджа, който о-въ се превръща на паркъ.

Поради промѣнитъ се условия за строежа на халитъ, че вмѣсто централни хали съ универсаленъ хладилникъ къмъ тѣхъ да се преминетъ къмъ типове квартални хали съ малкъ хладилникъ къмъ тѣхъ, проучва се въпроса за ревизиране на първото решение за мѣсто.

Комисиитъ по оценка на сградитъ сж привършили своята работа. Оценка сж изложени за провѣрка отъ гражданитъ. Недоволнитъ отъ оценката можатъ да обжалватъ решенията предъ контролната комисиия.

Техническото отдѣление при общината е почнало подготвителна работа въ свръзка съ коригирането на благоустройствения планъ, съобразно новитъ нужди на града—разширяние чертитъ на последния и пр.

Новото кино „х. Димитъръ“ отстъпва по 2 лв. на всѣки билетъ въ полза на ученическитъ трапезарии.

Уроцитъ по френски езикъ съ лингафона въ дев. гимназия започватъ тази седмица. Упражненията се ръководятъ отъ г-жа С. Д-ръ Дрънкова.

На 19 т. м. търговското сдружение въ Сливенъ ще отпразднува своя годишенъ празникъ.

Пжтътъ Сливенъ—Бѣла. Този важенъ пжтъ за нѣколко села отъ Сливенска околия е вече на привършване. Миналата година бѣ предвидено да се отпуснатъ достатъчно трудоваци, които да го довършатъ и настелятъ съ чакълъ валиратъ. Обаче, проетътъ се измѣни и на това важно мѣсто работиха само 2 месеца тру-

доваци, които наистина извършиха добра работа, но още има да се работи. Сега за презъ лѣтото и хубавитъ дни, когато нѣма калъ, пжтътъ е добъръ. Нокогато падне дъждъ, този пжтъ става на нѣколко мѣста толкова каленъ, че е трудно проходимъ. Участковото Инженерство не може повече отъ това да направи. Наистина, много усилия се употребиха и много трудъ се вложи за този пжтъ, но сеналага още малко усилия, за да се довърши това полѣзно дѣло. Остава около 5 км. мѣсто, което трѣбва та се настеле съ чакълъ и да се валира. Само тогава ще може този пжтъ да играе ролята, която му е отредена — да свърже 5 балкански села съ Сливенъ.

Дружеството на Запаснитъ офицери ще даде своята традиционна вечеринка на Коледа — 8 януарий въ салона на Военния клубъ. Назначени сж три комисиии за изяснение на тази голѣма вечеринка. Ще има литературно-музикална частъ, томбола и танци. Приходътъ ще бжде употребенъ за подпомагане издаването на съюзния органъ в. „Отечество“. Всички запасни офицери се канятъ да дадатъ своитъ подаръкъ за томболата и посетятъ самата вечеринка.

Родителскитъ Комитетъ при Десическата гимназия въ Сливенъ устройва на 21 т. м. ПЪРВА ЗАБАВА въ салона на ученическата трапезария съ участието на ученичкитъ отъ гимназията и тѣхнитъ родители. Приходътъ ще бжде употребенъ за трапезарията.

РАБОТНИ ЧАСОВЕ.

Сливенската община: отъ 8 до 12 ч. и 30 мин. и отъ 13 до 17 часа.

Б. Народна Банка отъ 8 до 13 часа за касата и отъ 13 часа и 30 мин. до 15 ч. и 30 м. за банкова работа.

Б. Земл. К. Банка отъ 8 до 13 часа за клиентитъ и следъ 15 часа — вътрешна работа на банката.

Популярната банка отъ 8 до 13 часа за публиката и отъ 13 ч. и 30 мин.—банкова работа.

Пощата отъ 8 до 12 и отъ 14 до 18 часа. За публиката до 17 часа.

Военнитъ учреждения отъ 8—12 и отъ 14 до 18 часа.

Трудовото бюро отъ 8 до 12 и отъ 14 до 18 часа.

Участковото Инженерство отъ 8 до 12 и отъ 12 ч. и 30 м. до 15 часа.

Данъчното управление отъ 8 до 12 и отъ 12 ч. и 30 мин. до 5 ч. и 30 мин.

Лесничейството и Окол. Ветер. лѣкаръ одъ 8 до 12 ч. и 30 мин. и отъ 13 до 15 ч. и 30 мин.

Областния сждъ, Околийския сждъ, Сждии изпълнители, Нотариуса и Следователя отъ 8 до 12 и отъ 14 до 18 ч.

Околийския Лѣкаръ отъ 8 до 12 ч. и 30 мин. и отъ 13 до 15 ч. и 30 часа.

Дирекция на труда отъ 8 до 12 ч. и 30 мин. и отъ 13 до 15 ч. и 30 мин. За публиката отъ 9 до 12 ч. и 30 мин. и отъ 14 до 15 ч. и 30 мин.

Епархийския духовенъ съветъ при Св. Сливенска митрополия е решилъ за напредъ да се ржкополагатъ за свещеници само кандидати съ най-малко срдно образование и то предимно свършили съ успѣхъ семинарията.

Въ следния брой на „Изтокъ“ ще дадемъ мѣсто на статия отъ г-нъ инж. Салабашевъ по въпроса за постанане на улицитъ и тротоаритъ въ Сливенъ.

За общинскитъ гори

На всички, па дори и на децата отъ школото сж известни последици отъ изчезването на горитъ. Вмѣсто благодатна и плодородна почва, вмѣсто мекия климатъ и умѣрени дъждове, равномерно разпредѣлени, се откриватъ неприятелитъ признаци на пустинята. Нѣкогашна Гърция на кристалнитъ ручаи, на нимфитъ, бродящи изъ девственитъ лжки, на поезията и художествения чаръ, се превърна на полупустиня, скалиста и безводна страна, защото гората изчезна. Днесъ запазването на гората е единъ повелителенъ общественъ проблемъ и колкото по-рано и по-целесобразно се разреши, толкова по-добре за страната. Това е въпросъ въобще за България, това е задача частна и за нашия градъ — нѣкога китна градина, днесъ съ изгледитъ на жалкитъ последици отъ едно безмилостно изсичане на горитъ. Трѣбва, обаче да се подчертае, че макаръ и въпроса назрѣлъ и въпреки желанието на надлежнитъ срдѣ и фактори, проблемътъ за запазване на горитъ и по-специално за общинскитъ гори не е поставенъ на първата за да добие едно практически и целесобразно разрешение. Мисля, че съ новооткриващитъ се бюро: околийски, областни и отдѣление при Министерството на Народното Стопанство за стопанисване на общинскитъ гори, колкото теоритично и отъ гледището на „симетрията“ оправдано, не се отива по далечъ отъ нашенската бю-

рокраичността и излишенъ парализъмъ въ службитъ. Самосъ тази реформа жизнения националенъ въпросъ — запазване на горитъ и по специално на общинскитъ—не ще се разреши. Напротивъ, при малоценнитъ продукти, които даватъ горитъ въ нашия край, при една засилена охрана, каквато се налага и експлоатирани на базата на дефинитивни планове, прихода-разходътъ отъ общинскитъ гори ще бжде повече отъ сигурно дефицитенъ. Ето защо, преди разрешение на въпроснитъ бюро, трѣбва да се разреши практически проблемата за охраната на общинскитъ гори, който въпросъ не е както въ миналото само въпросъ за доходи, но на положителни разходи и проблематични приходи. Впрочемъ, време е да се разреши този въпросъ, защото запазването на общинскитъ гори въ Сливенския балканъ не ползува само сливенци. Това е национално богатство, чиито благодатни ползи и косвени облаги надхвърлятъ далечъ границитъ на самата гора. Колективитетътъ се ползува отъ общинскитъ гори, държавата нарежда какъ да се стопанисватъ — създава бюро, определя щата за охраната имъ, подрежда дори бюджетитъ имъ чрезъ горската власт, взема своитъ „о“ за фондове, съгласно закона. Какво дава, обаче, обществото за общинскитъ гори, когато доходитъ сж недостатъчни за тѣхната охрана и устройство? За жалостъ — нищо!

лютно никаква следа, по която да се сжди за старинността й. Другитъ три църкви сж нови. Въ нѣкои отъ тѣхъ, обаче, сж запазени нѣколко старини, главно, икони, датирани между 1836 год. и 1819 год. — творения на „зуграфъ, іоаникии (іоку) папа Витанувъ отъ Трявна“, на друго мѣсто подписанъ: „іоаникиа папа Витановичъ“. Тия икони сж добре запазени: тѣ сж съ тънка изработка, съ златни дрехи, съ пресовани и гравирани орнаменти; поржчани сж отъ руфетитъ: долапчийски, симитчийски, терзийски и др.

Старитъ каменни паметници изъ Сливенскитъ гробища сж по подобие на ония въ Ямболъ; много интересни по своята форма сж дървенитъ кръстове — кукли, прикрепени о дъсчениитъ ковчези за кандила и свѣщи.

Ив. Енчевъ — Видю.

До Почитаемата

Елект. Кооперация „Х. Димитъръ“
Тукъ.

Трагедията на Сливенската Градска община е безподобна. Финансовото й положение е повече отъ плачевно. Градския бюджетъ предвиденъ 18 милиона лева се реализира едвамъ съ 10 милиона лева. Отъ 8,000 градски семейства 6,000 се ползуватъ съ безплатни карти, или 25% отъ гражданитъ плащатъ само данѣци, съ които се издържа общината и останалитъ 75% бедни.

Особено неволята въ бѣжанскитъ квартали, южно отъ Вашата електрическа централа, не се поддава на описание. Нечистоплътността на циганитъ, които всѣкидневно заобикалятъ града на тумби по просия, заплашватъ последния отъ тифозна и др. епидемии. Понеже общината макаръ и да вижда злото, предъ голѣмитъ си нужди, не е въ състояние да помогне и отстрани тази неизбѣжна беда, то въ името на човѣщината ви молимъ да направите следното:

Отъ Вашата електрическа централа излиза доста топла вода, пускана неизползувана до Коруча. Мимо това разполагате съ културенъ фондъ. Молимъ Ви отъ името на Сливенското гражданство, къмъ нуждитъ на които вѣрвамъ Вие не сте чужди, отъ фонда си да отдѣлите десетина хиляди лева, за да отведете съ тржба тая излишна Вамъ топла вода вънъ задъ дворната си ограда и направите една скромна душова баня за миене и поставите корита за пране на дрехи на това бедно население. Използуваната следъ прането вода, може съ тржба да се отведе подъ Коруча въ отсрещната градинарска вада за напояване зеленчуковитъ градини.

Съ това скромно предприятие Вий ще улесните една отъ културнитъ нужди на гражданството ни, за реализирането на която, Сливенската община Ви предварително благодаримъ.

За решението Ви, молимъ да бждемъ уведомени.
Слив. Гр. Кметъ: Г. Козаровъ.

Дружествата въ село

Нѣма по-хубава вътрешно държавна политика отъ тая, която цели създаване предпоставки за социалност у разединената и невѣрваща душа на българина. Създаватъ се и предписватъ да се учредяватъ дружества на село. Нищо по-хубаво отъ това. Тенденция смислена, човѣшка, благородна. Идва, обаче практическия въпросъ — има ли нужда и смисълъ, въ малкото село, съ около 1000 жители да се създаватъ дружества — за обществено подпомагане, закрила на децата, червенъ кръстъ, младежки червенъ кръстъ, комитети за читалище, трапезария и разни други по отпразднуване празници и тържества. Ако въ града или голѣмото село ще се намѣрять хора за всички тѣзи дружества и комитети, защото целитъ и нюанситъ, които отдѣлятъ едното

отъ другото, ще намѣрять своитъ радатели въ голѣмата маса жители, въ малкото село хората, които трѣбва да влѣзатъ въ всички тия задължителни дружества и комитети при сегашното състояние на обществеността на село, си оставатъ едни и сжщи. Тѣ сж точно опредѣлени и фиксирани. Има ли смисълъ да разнемаме даскалъ, пола и кмета въ всички тия дружества и комитети. Да ги създаваме, значи тѣ да сжществуватъ въ папкитъ или статистикитъ, безъ смисълъ и резултатъ. Вмѣсто това, не е ли по-хубаво, тамъ да сжествува единъ общоселски комитетъ, който да отговаря на всички задачи, които преследватъ разнитъ дружества, а заедно съ това да бжде ядрото на обществено културния живогъ на малкото село?

Сливенъ

пжтни бележки

Градъ Сливенъ не е беденъ отъ къмъ български старини: отечеството на х. Димитъръ и плеада други голѣми дейци отъ възраждането ни, му даватъ право да се гордѣе като енинъ отъ първитъ културни центрове на отечеството ни.

Най-новиятъ паметникъ въ Сливенъ е Българското народно читалище „Зора“, храмътъ, въ който сж свещенодействували почти всички тѣхни труженици отъ последнитъ години на възраждането и въ които сж запазени тѣй ценни спомени за по-старитъ сливенски дейци. Въ музея на читалището между другото срещаме творения отъ Димитъръ Добровичъ Пехливановъ, роденъ въ 1816 год. — първиятъ български живописецъ, свършилъ въ странство. Сжщо мно-

го оригинални картини отъ талантливия художникъ Йорданъ Кювлиевъ, трагично загиналъ презъ 1910 год. въ водитъ на Месемврийското море, когато се спусналъ да спасява стария нашъ общественикъ Каранджуловъ.

Най-старата църква въ Сливенъ е св. София, напомняща архитектурната форма на оная въ гр. Сарай, обаче, тя е толкозъ преобновявана и измазвана, че не е останало абсо-

Обявление

Домакинството на Ст. Загорската Окр. Жандармерия — Сливенъ известява, че на **21. XII. отъ 8 до 12 часа** въ канцеларията на данъчното управление ще се произведе спазаряване за наемане на зеленчукова градина въ землището на с. Рѣчица — Сливенско.

Поемнитъ условия сж на разположение на интересующитъ въ домакинството на частта всѣки при сътственъ день.

Ст.-Загорска Окр. Жандармерия.